

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍMZÓ-UTCA 1. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍMZÓ-UTCA 1. SZ.

Az idők jele.

Érdekes mozzanata volt a képviselőház mai ülésének Szentkirályi Albertnek beszéde.

Mi volt a 67-es kiegyezés eredeti eszméjében és mivől vált a fokozatosan a gyakorlati alkalmazásában, ez a kérdés az, mi összekötő kapcsolatot képez mindazok között, kik akár a közjogi alapról, akár az önkormánylati alapról...

Elfajulásának okozói, bár a jelen kormányk bűnróvárait bizony legkevésbé sem akarjuk kisebbiteni. Aljünk hát azonban arra az álláspontra, hogy az elfajulást, a folytonos súlyosodást, az eredeti intencióknak teljes kiforgatását csak a kormányok rossz politikája okozta...

a csehek, s a mi leronthatná barátságunknak és szimpátiáinknak beszédét. Ha a két nemzet meglehetősen közönyös, sőt hideg volt egymás irányában a legközömbösebb muliban, ugy az nem rajtuk mult. Rieger társa, a csehek egy nagy részének elfogadott vezére Palacky volt az épen, a ki szerencsétlenségnek hirdette öseinknek letelepedését Magyarországon...

ket, ha Csehországot függetlenebbé akarják tenni a monarchia másik államainak közösgégétől, s minket is segítenek hasonló célunk elérésében, akkor megtalálják baráti jogunkat, számíthatnak segítségünkre. De ha a csehek vezérszerepre áhítoznak oda át, s praepnderanciát követelnek magoknak — egyetülve a többi szlávokkal — a monarchia politikájának vezetésében, akkor miniket nem fognak elcsábítani mézes szavak.

hogy pártönkivüliségének is elegendő legyen, kijelentette, hogy ő is a külön vánterület mellett buzgólkodik. A következő szónok Holsky Pál volt. Nagy sikerrel kritizálta a pénzügyminiszter beszédét, s alapos érveléssel mutatta ki a költségvetésnek erős fogyatkozásait. Nagy hatást kellett beszédeknek az általános helyzetet vonatkozó része, különösen mikor a gentry érdemelt valódi lekéséssel melláta. Beszédének végén sikerrel polemizált Bekics Gusztávval s ennek a társadalom ellen emelt vádjait erőteljesen megtagadta Horváthy Nándor, mint a mersékl elenzési párt vezérszónoka hosszabb beszédében kizárólag a költségvetéssel foglalkozott, csak beszéde végén polemizált Bekicsessel. És itt határozottan lemondott szótól a megármadott társadalom lendülettel kijelentette, hogy általánosítgalm elfogadja a költségvetést, s a bizalom kérdését az appropria módon fogja fölvetni. A mersékl elenzési pártnak ez az eljárása egészen új; alkalmas is nyújtott az azon való tündörsre: mi szükség van arra, hogy a mersékl elenzési párt elterve eddigi szokásaitól feltétlenül megszavazza általánosításban a költségvetést, különösen olyan beszéd kíséretében, mely konvertelenül elíti a kormány egész pénzügyi politikáját. Horváthy után Szapary Gyula gr. pénzügyminiszter mondott hosszabb polemiikus beszédet, melyben az elenzési szónokokat igyekezett cáfolgatni. Végül Andrássy Gábor br. az antiszemita párt részéről szólott fel, s partjának antiszemita párt részéről szólott fel, s partjának antiszemita párt részéről szólott fel, s partjának antiszemita párt részéről szólott fel...

Budapest, decz. 1.

A függetlenségi és 18-as párt mai értekezletén Irányi Dániel elnök bejelenté, hogy Madarász József lemondása folytán az képviselőház pénzügyi bizottsági tagok választása vált sürgetővé, mire e helyre egyhangúlag Helly János jelölték ki. Hely bejelenté, hogy a Transzilvániában a megőrzésügyi bizottság elnök szándékolt, az elfajulás tárgyában interpellációt szándékozik beadni. Szedár könyvi, Bnyedj és Becker János felszólalása után az interpelláció megválaszolására a költségvetési előirányzat további részletei tárgyában a képviselőház elnöke elnököt felkérte, hogy a költségvetési előirányzat további részletei tárgyában a képviselőház elnökét felkérte, hogy a költségvetési előirányzat további részletei tárgyában a képviselőház elnökét felkérte...

A csehek barátsága.

Azok a szavak, melyeket Rieger Prágában tegnap mondott, okos szavak, csak azt nem tudjuk, elég őszinték-e? Az, a ki mondta, egymás mellett állva politikai feladatokat látogat, sőt hogy közszép gyanánt vehetnénk azt az ömlenést, melyben a magyar és cseh barátságot felmagasztalja. Sem viszonyainkban, sem multunkban különben nincsen semmi, a mi elidegeníthetné...

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése decz. 1-én.

A költségvetés tárgyalásának második napján is csendes nyugodt meberben folyt a vita, bár a felszólalások alaphangja erősebb és polemiikusabb volt mint az első napon. Szó beszéd csak egy volt; a többi szónokot már ismeri a ház. A vitát Szentkirályi Albert nyitotta meg. Első parlamenti fellépése elé általános érdeklődéssel, sőt várakozással nézett a ház, a minék abban találjuk magyarázatát, hogy a szónok fia a pár évvel ezelőtt meghalt Szentkirályi Mórának. A ház nem esáladott várakozásában, Szentkirályi Albert mindvégig éberben tudta tartani azt a figyelmet, mely eleint csak a szónok egységese iránt való érdeklődésből származott. Egyénis és rokonszenves szónoki modora, mely beszédének komoly és tárgyilagos tartalmához képest olyannyira nyugodt maradt, igen előnyös tulajdonság. E mellett a beszéd szónoki formája kerekded, plasztikus. Feltehetőleg igen érdekesek voltak. Mint pártönkivül képviselő kijelentése, hogy elfogadja az 1867-iki alapot; minthogy azonban a kormány nem hatotta végre az 1867-12. t. c. legkiválóbb intézkedéseit, nem viselkedett bizalommal a kormány iránt. Az idézett törvény alapján kívánja a magyar hadsereg felállítását és a külön vánterület. Beszédének folyamán alapos érveléssel fejtegette e két intézménynek szükségességét és hasznait. Fontatva pártönkivül álláspontját, pártotla Ugron Gábor halátrózi javaslatát. Az egész ház mindvégig figyelmesen hallgatta, s a szélsőbaloldali nagyok helyeselt hangzott fel beszéd közben, melynek befejezése után számosan időzőztek Szentkirályit. Utána Hely János gróf állott fel. Az hírt szólásra, hogy Szentkirályi, mint pártönkivül képviselő bizalmatlanságot szavazott a kormányra. Hely János színtelen volt, mint hasonlóképen pártönkivül képviselő, elgőgöttel adni a kormányra, a mennyiben bizalmát fejezte ki s elfogadta a költségvetést, de...

FLEURETTE

NOVELLA. ANGOLBÓL FORDÍTOTTA ILONA. II. FEJEZET. Minden esztendőben egyszer-kétszer lerándultam Daleburybe. Ott minden a régini maradt. John még mindig nőlen volt; és ha nem is beszélt róla, én tudtam, hogy nem felejtette el azt a kényes kis leányt, a ki szerelmét visszautasította. Fleurette egy szót sem írt neki, s így arról sem lehetett tudomása: nem ment-e meg férjhez, vagy éle-meg egyáltalán? Sokszor gondoltam, fogok-e még valaha arval a nével találkozni és megismerem-e titkos bázisát? Mert abban bizonyos voltam, hogy Fleurette nem az bántotta annyira, hogy nem lehet remény a John felesége lenni, mint inkább az ok maga, mely őt a lemondásra kényszerítte. En mindig reméltem és nébe-korba John is reményre bátorítottam. Egy nappal, midőn épen sietve bekaptam reggelimet, értesítettek, hogy valakinek rögtön szüksége van rám. Egy igen tisztességes szolgáló várt künn. — Kérem, jöjjön azonnal urnömhöz, mondá. Nagyon beteg lett hirtelen. — Hol lakik? kérdm. A család egy utcát nevezett meg csekély távolságban, s pár percz múlva már a házában teremtem. Ez egy új utcában volt, a melyet tisztességesnek szöktünk nevezni, csendes és unalmas. — Mind a két oldalon óberé bérezt kiadott kicsi házak állnak. S a régi, a mint egy régi lakó elment és új békélték, alábbszállt. Aféle hely az, hol sülyedő gentlemének és gyarapodó tanult emberek vagy munkások laknak. Odamentemben kérdeztem a család, mi baja van urnömjének. — A székében ülve találtam őt uram, oly vadul nézett és oly érthetetlenül beszélt, hogy lélekcsakva futottam onért. Egy nappal szobára mutatott. — Asszonyom itt benn volt, a mikor elmentem; kérem uram, tessék bemenni. Bementem, de semmiféle urnő nem látható. Első pillantásra láttam, hogy a szoba csinosan burtozott, mindenféle csecsebecsékkel diszítve. Az ablak mellett egy festőláb állt, azon két halott madár csüngött, egy — rinyta és egy ökrözsem, közel azokhoz egy kínai tál feküdt, melyen a fenti modell híven meg volt örökítve.

AZ ÁRVA.

SPANYOL REGÉNY. I. A PEDRO DE ALARCÓN. NEGYEDIK KÖNYV. A HARCZ. A körmenet. Manuel roppant fölindulásában a szeretet és bána önkénytelen felsőhájtásában tört ki, midőn így szöktök látta magát a derek pappal, az ő oltalmazójával, második atyjával, azzal az emberrel, kinek a földön legjobbat köszönhetett. Megesőkölt a kezét és arcát s a nép lelkesületén üngözött és könyezett. — Bocssass most! Menj az utamból! szölt azonban a böles Don Trinidad. A processzió nem állhat meg. Még egyszer mondom: hátatlan ember vagy! Elkérod előttem házad ajtaját! Így megszégyenített ország-világ előtt! — Ez alatt Soledad elült. — Bocssass meg, tisztelőndő ur, dadogá Manuel, röstelve, hogy jölvéjét megsértette. — Bocssass, nem akarok látni! felelt Don Trinidad, ki úgy tett, mintha egyre mérgesbe lenne. — Ne taszítod el, tisztelőndő ur, folytató a fiatal ember. — Gondolja meg, hogy nagyon boldogtalan vagyok. Ne öregbitse még kétségbeesésemet ridegségével. — Na, jó, hát neze, fogd meg s gyer utánam, viszona a plébános. — De most aztán hallgas, itt nem szabad beszélgetni. — S azelőtt odanyúlta neki egyházi ruhája egyik eszéket, melyet Manuel gépiesen fogott meg. — Mily nagy széksége volt igazi szeretetele a boldogtalannak! — A ment ismét megindult. Don Trinidad Muley társaság hangon énekelte, de folyvást oda-oda nézett Manuelre, hogy ez el ne távozzék. De az utána ment, mintha a szent rula őt fogná. — Mi történiik itt? kérdeztek ezalatt a távolabb eső erkélyeken gók. — Mi történiik? felelték föl az utcáról. Manuel Vancas megakartá gyilkolni a Dolorosát, de egyszer csak tördre borult a Jezuska oltára előtt, s most ott meg a processzióval! Nézzék csak, amott van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — addig mások tova siettek Manuel Venegas után, hogy meggyőzék neki a nagy újágot, — kölségükkel azzal a dicsebrés szándékkal is, hogy felszökték, hagyja abba már a zavarkodást s kerülje a kellemetlen öszetalkáltozt imádottjának dühös ferjével. — Szerencsére akadt azonban egy okosabb keresztyéni lélek is, melynek a tulajdonosa gyorsabban futott, mint a többiek, s épen idejében sughatott néhány szót a plébános fülébe. (Folytatása következik.)

ÁRVA.

van a! A Don Trinidad Muley aranyimmes koponyegébe fogózik! — Nem igaz! Nem úgy volt! kiálták a Vitriolo tanítványai és a városrészen levő hívei, a Dolosora sírva fakadt, a mint egykor szeretőjét megpillantotta. A plébános derekasan odamondogolt Manuelnek, a miért ma reggel behasítottani nem akarta, s a következőre az lett, hogy a vasgürű most ott kullog a nevelődjája után mint valami bárány, árva, vagy akár a legbambább minisztráns gyerek! Ez aztán a vész! Előbb nagy hűbő, s aztán semmi, de semmi! — Hát a Dolosora sír! mondá a chorus semleges része. — Ez rossz jel Antonio Arreguira néze! Az első szerelmét mégis csak a legrosszabb! Meglássa: minden úgy fog végződni, a hogy kérdődnie kellett volna; a két szerelő kigiegyzik, s Antonio visszamegy a Riojába. Kár a gyávart! A posztója olyan jó és olesó volt! — E pillanatban, azaz midőn a menet már a Santa Luperia utcába ért, Soledad anyjával együtt a melletteküzökön ellátvozt s e napra végre látszott lenni mindennek — a butca alsó végén nagy mozgalom volt észrevehető. — Antonio Arregui visszajött a városba! — Antonio jón! — Antonio itt van! — Ez az né! Nézzétek csak milyen! — mondák sokan, többé-kevésbé halk hangon, egy jó külső férfi mutavta, ki sietve haladt tova az utcán. — Vónasít harag torzítá el s utána néhány utcazaryek szaladt. Egyenesen ama ház felé tartott, a melyben Soledad és anyja a délutánt töltötték. Most lehetett igazán csodálni azt a mesteri ügyességet, melylyel a közönség ilyenkor minden előleges megbeszélés nélkül osztja ki s járta el azután a szerepeket. — Mig némelyek a dühös ríajait tartóztatták föl s a legaróbbira elbeszéltek neki, hogy mi történt s hogy neje és anyja sőt a délutánt mentek haza, de meg némi gunnyal föl is szöktözték, hogy legyen óvatos és zárkózzék be a házába, — add

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

A pápa-kezesi vasút ügye a közlekedési... A pápa-kezesi vasút ügye a közlekedési...

Déli tőzsde.

Stokványbuzra tavaszra mintegy 10,000 mm. 8.21, 8.20 és 8.19 forinton. Déli tőzsde. Stokványbuzra tavaszra mintegy 5000 mm. 8.20 és 8.19 forinton.

Bécsi értéktőzsde.

Bécs, decz. 1. (Az 'Egyetértés' távirata.) Magyar értéktőzsde... Bécs, decz. 1. (Az 'Egyetértés' távirata.) Magyar értéktőzsde...

Külföldi értéktőzsde zárulata.

Aranyárak az utolsó napok... Külföldi értéktőzsde zárulata. Aranyárak az utolsó napok...

Magdeburg, nov. 28.

Magdeburg, nov. 28. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 28. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

A város-bizottságról való híradás.

A város-bizottságról való híradás. A város-bizottságról való híradás...

Termények és árak.

Table with columns for commodity names (e.g., wheat, oil) and their prices in various units.

Stokványbuzra tavaszra.

Table listing wheat prices for different grades and quantities, such as 'Stokványbuzra tavaszra mintegy 5000 mm.'

Magdeburg, nov. 27.

Magdeburg, nov. 27. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 27. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 26.

Magdeburg, nov. 26. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 26. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magyarországi forgalmi igazgatóság.

Table showing trade statistics for various goods, including 'Kereskedelmi forgalom' and 'Ipari termékek'.

Magdeburg, nov. 25.

Magdeburg, nov. 25. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 25. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 24.

Magdeburg, nov. 24. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 24. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 23.

Magdeburg, nov. 23. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 23. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 22.

Magdeburg, nov. 22. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 22. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

KERESKEDELEM ÉS TŐZSDE.

A magyar országos bank részvénytársulat igazgatóságának... Kereskedelem és tőzsde. A magyar országos bank részvénytársulat igazgatóságának...

Magdeburg, nov. 21.

Magdeburg, nov. 21. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 21. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 20.

Magdeburg, nov. 20. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 20. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 19.

Magdeburg, nov. 19. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 19. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 18.

Magdeburg, nov. 18. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 18. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

BUDAPESTI ÁRU-ÉS ERTEKTŐZSDE.

Table of Budapest commodity prices for various goods like flour, oil, and sugar.

Magdeburg, nov. 17.

Magdeburg, nov. 17. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 17. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 16.

Magdeburg, nov. 16. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 16. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 15.

Magdeburg, nov. 15. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 15. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 14.

Magdeburg, nov. 14. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 14. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Gabonaföld.

A búza-üzlet ma meglehetősen szilárd irányt követelt... Gabonaföld. A búza-üzlet ma meglehetősen szilárd irányt követelt...

Magdeburg, nov. 13.

Magdeburg, nov. 13. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 13. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 12.

Magdeburg, nov. 12. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 12. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 11.

Magdeburg, nov. 11. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 11. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 10.

Magdeburg, nov. 10. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 10. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Mai hivatalos effektív árak.

Table of current market rates for various commodities.

Magdeburg, nov. 9.

Magdeburg, nov. 9. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 9. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 8.

Magdeburg, nov. 8. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 8. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 7.

Magdeburg, nov. 7. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 7. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Magdeburg, nov. 6.

Magdeburg, nov. 6. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt... Magdeburg, nov. 6. Nyers cukor. A hét első felében az üzlet lanyha volt...

Vertical sidebar containing various advertisements, notices, and small text blocks.

Az 1883. évi XXXI-ik, a részletfizetésre...

Részletfizetésre

is adjuk és pedig: 15 egyenként 7 firtal fizetendő havi részletekben...

MAGYAR LESZÁMÍTÓ

Magyar Jelzalog Hitebank 100 forint névértékű

Nyeremény-kötvényei

4% kamattal s tetemes nyereményekkel. 1883-ban három sorsolás és pedig január és május 15-én...

TITKOS

bőr-és bőrbetegségeket, vizelési nehézségeket, mindennemű fekélyeket...

Mérsékelt árak.

Porosz szalon-darab-koczká vagy díószén 80 kr. Salgó-tarjáni szalon darabszén 80 kr.

KIS HIRDETÉSEK

Györke Zs. Gazdász. Lerelemet, melyet 16-an magam vittem, valamint fényképet...

Orvosi és magánvélemények súlyos betegségekről, melyeknek gyógyulása egyedül a

Hoff János-féle maláta-gyártmányok — maláta-kivonati egészségi sör, maláta-egészségi csokoládé, koncentrált maláta-kivonat és a maláta-mell-cukorkák

HOFF JÁNOS

urnak Béesben, I. Graben, Bräunerstrasse 8. sz. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2.

MAGYAR CSÓDTÖRVÉNY

1881. XVII. TÖRVÉNYOZIK. AZ ÖSSZEHASZNOLT JOGUDOMÁNY IGÉNYEINEK LEHETŐ FIGYELEMBE VÉTELEVEL

Dr. HERCZEG MIHÁLY. Ara füzve 3 frt.

II. KINCSEM SORSJÁTEK. 11 sorsjegy 10 frt. 1. főnyeremény forint 500000. 2. főnyeremény 20.000 frt. 3. főnyeremény 10.000 frt.

500 könyv. Villamos fürdő. Vételek. Alkalmazást keres.

Schweiczi csokoládé. Amédée Kohler & fils gyárából. Valódi amerikai petroleum.

HOFF JÁNOS gyári fiórákára Magyarország részére: Budapest, zsidórus-utca 7. szám alatt.

NAGY PÉNZ-SORSOLÁS. 500,000 márka mint legnagyobb nyeremény. Ezen legújabb, Hamburg állami nagy...

Alkalmas karácsonyi és újévi ajándék! A PALLAS részvénytársaságnál BUDAPEST, Gránátos-utca 6. sz. megjelent és ugyanott valamint minden könyvtárban kapható: SZÉKELY TÜNDÉORSZÁG

KEZVEZŐ ALKALOM IGEN ERDEKES KÖNYVEK BESZERZÉSÉRE. Rendkívüli kedvezmény az "EGYETÉRTÉS" előfizetői részére.